

Schorsing

1. **Ontstaan en loop van het geding**

Appellant is gedurende een reeks van jaren in dienst van verweerster (voorheen genaamd Stichting Katholiek onderwijs), sinds 1 augustus 2002 als leraar aan de basisschool te, gemeente

Bij brief van 13 januari 2004 heeft, algemeen directeur van verweerster, zich tot appellant gewend.

Deze brief houdt onder meer in:

“Bij schrijven van 9 januari jl. heb ik u onder andere te kennen gegeven u maandag 12 januari en dinsdagochtend 13 januari niet op school te vervoegen.

De meest essentiële reden van en voor deze interventie heb ik als volgt verwoord:

Ik vind het niet meer verantwoord dat u aanstaande maandag en dinsdagochtend uw werk als leerkracht en in dit geval met name als lesgever uitvoert.

Dinsdag 13 januari zal ik u verder en concreter informeren over de stand van zaken en te nemen stappen.

De niet meer verantwoorde situatie, u als leerkracht aan basisschool te, ressorterend onder de Stichting, noopt mij over te gaan tot een disciplinaire maatregel.

Een en ander conform de CAO-PO 010802-010804 artikel F2.8 lid 1.

De disciplinaire maatregel impliceert een schorsing met behoud van salaris. De schorsing gaat in per direct.

De disciplinaire maatregel in de vorm van een schorsing is als gevolg van

- a. plichtsverzuim*
- b. onbekwaamheid en ongeschiktheid voor de functie van leerkracht, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken, conform de CAO-PO 010802-010804 artikel F2.6 lid 1b.*
- c. andere gewichtige omstandigheden, die met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uitsluiten, conform de CAO-PO 010802-010804 artikel F2.6 lid 1f.*

De schorsing is tevens een ordemaatregel, conform de CAO-PO 010802-010804 artikel F2.7 lid 2c, welke in het teken staat van het voornemen tot ontslag en is derhalve voor de duur van maximaal 6 maanden.

Conform CAO-PO 010802-010804 artikel F2.9 lid 1 bent u in de gelegenheid om u te verweren. Indien u dit wenst, bent u eraan gehouden om dit binnen 7 dagen na de overhandiging van onderhavige brief schriftelijk aan uw werkgever, in persoon van ondergetekende, kenbaar te maken (artikel F2.9 lid 2). In geval van verweer geschiedt het verweer binnen 3 weken na overhandiging van de eerder genoemde brief (artikel F2.9 lid 3). Ik leg u voor dat het verweer mondeling dan wel schriftelijk kan geschieden. Gaarne verneem ik dit van u.

U kunt zich bij uw verweer doen bijstaan door een raadsman.

Van een eventueel mondeling verweer zal ik proces verbaal opmaken. Dit zal ik u, ter ondertekening, voorleggen. Mocht u deze ondertekening weigeren, dan bent u eraan gehouden mij daar onverwijld van in kennis te stellen, uiteraard onder opgave van redenen (artikel F2.9 lid 4).

Zo spoedig mogelijk na het verweer zal ik u per aangetekend schrijven het definitieve besluit mede delen.”

.....

“Hiermee een en ander zo volledig mogelijk aan u voorgelegd hebbend, geef ik u nogmaals te kennen dat u per direct middels een schorsing ontheven bent van uw functionele uitvoering van het leraarschap in het primair onderwijs, in concreto binnen de Stichting, in dit geval op basisschool in”

Bij schrijven d.d. 1 februari 2004, bij de Commissie ingekomen op 3 februari 2004, heeft appellant bij de Commissie beroep aangetekend tegen het schorsingsbesluit van(in dit schrijven kennelijk per abuis de datum 16 januari 2004 noemende).

Daarna is bij de Commissie ingekomen een schrijven van voornoemd d.d. 31 maart 2004, met in hoofdzaak de volgende inhoud:

"Naar aanleiding van uw schrijven d.d. 24 maart jl. waarin u melding maakt van het ingestelde beroep door appellant de heer , medewerker van de Stichting , doe ik u in zeventvoud het verweer onzerzijds toekomen.

Een en ander betreft:

- *De vooraankondiging tot de disciplinaire maatregel in termen van een schorsing d.d. 9 januari 2004;*
- *De formele aanzegging en effectuering van de schorsing d.d. 13 januari 2004.*

Voorts treft u aan:

- *Een agenda en verslag van de samenspraak met dhr. d.d. 13 januari 2004;*
- *Een kopie van het schriftelijk verweer van dhr.;*
- *Een agenda en verslag van de samenspraak met dhr.d.d. 6 februari 2004;*
- *Het Proces Verbaal van de Stichtingmet bijlagen d.d. 4 maart 2004*

Het bijgevoegde verslag van 13 januari is inmiddels vastgesteld, het verslag van 6 februari is echter nog een concept; beide zijn nog niet ondertekend. Tijdens een verdaagde samenspraak van 12 maart jl. zou dit plaatsvinden. Een en ander is voorzien tijdens een samenspraak op 9 april aanstaande."

Nadat partijen waren opgeroepen voor de zitting van de Commissie is van de zijde van verweerster om uitstel van die zitting verzocht. Omdat twee leden van de Commissie kort na de geplande zitting gedurende geruime tijd verhinderd zouden zijn is dit verzoek afgewezen. Daarop is bij brief van 14 mei 2004 door de heer gemeld dat hij op 21 mei 2004 verhinderd zou zijn om aanwezig te zijn en zich onmogelijk ter zitting kon doen vervangen, zodat namens verweerster ter zitting niemand aanwezig zou zijn.

Ter zitting van de Commissie van 21 mei 2004 te Eindhoven heeft de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgehad.

Appellant is aldaar verschenen, vergezeld door zijn raadsman mr. Namens verweerster is niemand verschenen. Mr. heeft het beroep toegelicht, onder overlegging van een als hier ingelast te beschouwen pleitnotitie.

Ook alle overige stukken moeten als hier ingelast worden beschouwd.

2. Motivering

Het beroep is tijdig ingesteld en kan dus door de Commissie worden ontvangen.

Nu kennelijk ook appellant uitgaat van een bevoegd genomen schorsingsbesluit, zal de Commissie ervan uitgaan, dat de heer krachtens een algemene dan wel bijzondere volmacht door het bestuur van verweerster gemachtigd zal zijn tot het nemen van een besluit als het onderhavige.

Appellant voert, op zichzelf terecht, aan dat hij in de brief van 13 januari 2004 niet erop is gewezen dat hij in beroep kon komen bij deze Commissie, onder vermelding van haar adres en van de daarvoor geldende termijn. Nu hij echter niettemin tijdig in beroep is gekomen, is hij door dit verzuim niet in ernstige mate in zijn belang geschaad, zodat deze omissie op zichzelf het beroep niet rechtvaardigt.

Hoewel in de loop van de contacten tussen partijen van de zijde van verweerster is gesproken over een nog te verwachten "definitief besluit" kan de Commissie, gelet op de terminologie in de brief van 13 januari 2004 ("...geef ik u nogmaals te kennen dat u per direct middels een schorsing ontheven bent van uw functionele uitvoering van het leraarschap.....") en op de ter wille van de rechtsbescherming van appellant als geschorste werknemer noodzakelijke duidelijkheid, het in dit schrijven neergelegde besluit niet anders zien dan als een (definitief) besluit tot schorsing van appellant.

Vervolgens rijst de vraag van welke van de vormen van schorsing die de CAO voor het primair onderwijs – verder: de CAO – kent in dit geval sprake is.

In elk geval kan dit niet zijn de vorm, als bedoeld in artikel F 2.7, lid 1, van de CAO, niet alleen omdat de brief dit artikel niet noemt terwijl een aantal andere artikelen wel expliciet worden genoemd, maar ook omdat dit artikel een maximum termijn geeft van vier weken, terwijl de brief geen enkele termijn aangeeft doch daarin kennelijk impliciet wordt uitgegaan van gelding van de schorsing voor onbepaalde tijd, dan wel voor maximaal zes maanden.

De brief van 13 januari 2004 karakteriseert dan ook de opgelegde schorsing als zowel een disciplinaire maatregel in de zin van artikel F 2.8, lid 1 van de CAO, als een ordemaatregel als bedoeld in artikel F 2.7, lid 2 sub c van de CAO (schorsing voor de duur van maximaal zes maanden in het geval dat sprake is van een (voornemen tot) ontslag, als bedoeld in artikel F 2.6, lid 1 sub a, b en f). Bij het noemen van de gronden voor de schorsing als disciplinaire maatregel verliest verweerster uit het oog dat de CAO de in de brief onder b en c hiervoor opgegeven gronden niet kent als grond voor enige disciplinaire maatregel.

Ten aanzien van beide vormen van schorsing (disciplinaire maatregel en ordemaatregel) schrijft artikel F 2.9, lid 1 van de CAO voor dat alvorens een besluit daartoe genomen wordt de werkgever de werknemer bij aangetekend schrijven dan wel bij onmiddellijk overhandigde brief mededeelt dat de werknemer in de gelegenheid is na kennisneming van de aangevoerde gronden zich te verweren. De formaliteiten op dit punt worden in het vervolg van dit artikel geregeld. Het staat tussen partijen evenwel vast dat aan appelland vóór het besluit van 13 januari 2004 een gelegenheid tot verweer als hier bedoeld niet is gegeven. Dat nadien een uitvoerige procedure tot verweer in gang is gezet, welke tot op heden klaarblijkelijk nog niet is afgerond, kan er niet aan afdoen dat verweerster niet heeft gehandeld overeenkomstig deze bepaling van de CAO, welke de Commissie cruciaal acht in verband met de rechtsbescherming van personen in de positie van appelland. Reeds op deze grond acht de Commissie het beroep van appelland gegrond.

Ten overvloede merkt de Commissie nog op dat de brief van 13 januari 2004 voor het opleggen van een disciplinaire maatregel van schorsing hoegenaamd geen voldoende gronden opgeeft. Het enige concrete feit – het verlaten van de klas voor het doen van inkopen voor een kerstmarkt, terwijl daarin naast de leerlingen enkel een derdejaars stagiaire aanwezig was – acht de Commissie niet van voldoende gewicht om aan een leraar, die voorzover bekend niet eerder disciplinair gestraft is, een schorsing als disciplinaire maatregel op te leggen, waarbij bovendien geheel ten onrechte geen enkele termijn is genoemd.

Evenzeer ten overvloede merkt de Commissie op dat het in strijd zou zijn met de jegens de werknemer in acht te nemen redelijkheid en billijkheid indien verweerster ná de uitspraak van de Commissie opnieuw een besluit tot schorsing op grond van artikel F 2.7, lid 2 sub c, van de CAO zou nemen zonder daarbij rekening te houden met het tijdsverloop tussen 13 januari 2004 en de dag van die uitspraak, gedurende welke periode immers appelland ten gevolge van het verwijtbaar handelen van verweerster ten onrechte feitelijk geschorst is geweest.

3. De uitspraak

De Commissie voornoemd

Verklaart het beroep van appelland gegrond.

Deze uitspraak is gedaan te Eindhoven op 4 juni 2004 door mr. Th.H.A.M. van Eupen, als voorzitter, C.B.M. Evers, drs. C.P.J. Hoornick, mr. H.P.H. van Griensven en mr. J.M.P. Drijkoningen, leden, in aanwezigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.